

[Prieme.]

krav, at det for mig synes ufatteligt, at Ministeren ikke af sig selv har stillet Forslag herom. Hvis den højtærede Minister selv blev berørt af Lovforslaget paa samme Maade som mange erhvervsdrivende vil blive berørt af det, tror jeg, at han meget vilde have sig frabedt at blive behandlet paa denne Maade. Jeg vil haabe, at jeg kan tale til den højtærede Ministers bedre Jeg og opnaa, at den Retfærdighed, som her er krævet, vil ske Fyldest.

Foranlediget af en Række Bemærkninger, der har været fremme om den Interesse, Bagerne har i det paagældende Lovforslag, vil jeg sige, at jeg finder det ikke rigtigt, at Bagerne nævnes i Forbindelse med noget Ønske om Forhøjelse af Maksimalprisen for Brød. Det er givet, at en Forhøjelse af Hvedemelsprisen til Fordel for en fikseret Rugbrødspris paatvinger den store Bagerstand, der hovedsagelig fremstiller Hvedebrød, uønskede Forhøjelser paa Finbrød og Hvedebrød, Forhøjelser, der skaber Misstemning hos det købende Publikum og nedsætter Bagerens Omsætning. Den danske Bagerstand har før levet under nogenlunde rimelige Vilkaar, men den har i de senere Aar kæmpet en haard Eksistenskamp, der nu ved de paatvungne høje Hvedemelspriser vil blive yderligere skærpet, og dette burde man efter min Opfattelse have tænkt paa ved Lovforslagets Fremsættelse. Det er givet, at naar et Kilo Rugbrød kan købes for 23 Øre, og et Kilo Hvedebrød, Franskbrød, efter den foreslaaede Forhøjelse kommer til at koste 1 Kr. 03 Øre, saa vil Forbruget af Rugbrød stige, samtidig med at Forbruget af Hvedebrød vil falde katastrofalt, hvilket alle Danmarks Bagermestre allerede nu kan bekræfte. Der opnaas altsaa efter det foreliggende Forslag ikke det forøgede Forbrug af Hvede, som man kunde ønske for at komme Landbruget til Hjælp. Tværtimod vil det efter min Opfattelse hurtigt vise sig, at den største Del af Befolkningen vil slaa sig paa et forøget Forbrug af Rugbrød eller Brød, der fremstilles af en Blanding af Hvedemel og Rugmel i forskellige Variationer, hvilket Brød hovedsagelig fremstilles af Rugbrødsfabrikkerne, og den tilsigtede Forøgelse af Hvedemelsforbruget vil derfor ikke fremkomme. Det er efter min Mening hverken rimeligt eller hensigtsmæssigt under de i øvrigt vanskelige Forhold herhjemme i saa høj Grad at vanskeliggøre det for Bagerstanden at eksistere, som man vil gøre det ved nærværende Lovforslag. Jeg tror, at Lovforslaget aldeles ikke vil faa

den Konsekvens, som man har ment, det vilde faa. Jeg tror, at de kritiske Bemærkninger, der ogsaa fra anden Side er fremsat til den højtærede Landbrugsminister om manglende Undersøgelse og manglende Dokumentation for Lovforslagets Nødvendighed, vil kunne udvides til i høj Grad at omfatte ogsaa dette Omraade.

Nørskov: Ved Finanslovforslagets første Behandling omtalte jeg udførligt, hvor nødvendigt det vilde være, at der blev stillet Foderkorn til Raadighed for de Landmænd, som maatte aflevere deres Brødkorn. Jeg vil gentage min Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, thi det er et uhyre vigtigt Spørgsmaal, vigtigt for Landmændene i de magre Egne, som paa Grund af Jordens tarvelige Kvalitet er nødsaget til at saa meget Rug. Og for yderligere at understrege Nødvendigheden af det, der fra saa mange Sider er fremført her i Dag, vil jeg nævne, at Rugen er jo den Afgrøde, der folder mindst; derfor er Uretfærdigheden dobbelt stor.

At der er den bedste Vilje til at dyrke saa meget Brødkorn som muligt, har jeg faaet talrige Beviser for. Hver Gang jeg har været hjemme i de sidste Tider, er jeg blevet ringet op af Landmænd, som har henstillet til mig, og altsaa gennem mig til Rigsdagen og Regeringen, at Forholdene ændres paa dette Omraade. Jeg kan henviser til en bestemt Landmand, som i sidste Uge sagde til mig: Jeg plejer kun at dyrke 15 Tdr. Land med Vintersæd, men i Aar har jeg af samfundsmæssige Grunde saaat 30 Tdr. Land med Vintersæd. Det vidner om, at der omkring hos Landmændene er Forstaaelse af dette vigtige Spørgsmaal og den bedste Vilje til at forsyne den danske Befolkning med Brød. Men, føjede vedkommende til, hvis jeg, som jeg nu i længere Tid har maattet, skal af med en 3—4 Kr., hver Gang jeg skal aflevere en Tønde Rug og købe en Tønde Foderkorn i Stedet, saa saar jeg ikke saa meget Rug til næste Aar, saa bliver jeg nødsaget til at indskrænke mit Areal.

Dette viser, hvor brændende dette Spørgsmaal er, ikke alene for Landmændene, men for hele det danske Samfund, og derfor henstiller jeg som Repræsentant for en særlig rugdyrkende Egn, at dette Spørgsmaal hurtigst muligt bliver løst paa en god og forsvarelig Maade; det er nødvendigt baade for Landmændene, som nu bliver uretfærdigt behandlet, og af Hensyn til hele Samfundets Forsyning med Brødkorn i den kommende Tid.